

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Petrem Machem
sídlem Slezská 1297/3, Praha 2

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2025, č. j. OSH 332/25-2/67.1/25117/MP
KULK 30251/2025

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 13. 5. 2025, č. j. OSH 332/25-2/67.1/25117/MP KULK 30251/2025, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 25 945 Kč, k rukám Mgr. Bc. Petra Macha, advokáta, ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Železný Brod, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 15. 5. 2024 č. j. MUZB-OD-6831/2024-HUSR, a to pro opožděnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručováno zmocněnci žalobce a připraveno k vyzvednutí dne 21. 5. 2024. Rozhodnutí bylo doručeno fikcí dne 31. 5. 2024 v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu. Poslední den 15denní lhůty pro odvolání připadl na 17. 6. 2024, dne 18. 6. 2024 nabylo rozhodnutí právní moci. Odvolání bylo podáno po uplynutí lhůty pro odvolání dne 8. 4. 2025, tedy opožděně. Žalovaný neshledal důvod pro přezkoumání napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení ani vydání nového rozhodnutí.

II. Žaloba

4. V úvodu žaloby popsal žalobce průběh správního řízení. Uvedl, že rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci X do datové schránky až na jeho žádost dne 26. 3. 2025, odvolání podané dne 8. 4. 2025 tedy bylo podáno včas.
5. Žalobce připomenul, jaké podmínky musí být dle § 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1 správního řádu splněny, aby nastala fikce doručení. Namíтал, že při doručování prvostupňového rozhodnutí nebyla splněna podmínka, že adresát musí být poučen o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky dle § 23 odst. 5 správního řádu. Zástupce žalobce tak neměl šanci naznat, že se jedná o písemnost doručovanou správním orgánem podle správního řádu. Žalobce dle zaslané doručanky X dohledal, že mu byla do poštovní schránky vložena výzva. K ní ale nebylo připojeno žádné poučení. K prokázání tohoto tvrzení žalobce předložil čestné prohlášení zástupce. Jako důkaz dále označil výzvu k vyzvednutí zásilky, na jejíž zadní straně není vyznačeno, že by k výzvě bylo připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky.
6. Žalobce poukazoval na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 1. 2024, č. j. 1 As 191/2023-26, v němž se NSS odvolává na závěry rozšířeného senátu NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2004-41, Sb. NSS č. 3524/2017. Žalobce trval na tom, že jeho zástupci nebylo při doručování rozhodnutí zanecháno příslušné poučení. Uznal, že k pokusu o doručení zásilky došlo, ale postup byl vadný, nenastala fikce doručení z důvodu, že doručování nebylo v souladu se zákonem. Že zástupce žalobce na výzvu k vyzvednutí zásilky nereagoval, nemůže být žalobci dáváno k tíži, nebyl-li jeho zástupce při doručování vyrozuměn o tom, že jde o písemnost úřední, jejíž doručování se řídí správním řádem a že odesílatelem byl Městský úřad Železný Brod.
7. Dále žalobce uvedl, že správní orgán je při doručování poštovních zásilek zvýhodněn proti účastníkům řízení, neboť ti mohou písemnosti s příslušnými právními účinky na běh lhůt podávat toliko prostřednictvím držitele poštovní licence podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, zatímco držitel poštovní licence v ČR je jediný, a to Pošta s. p. Provozovatelů poštovních služeb, jichž může využít správní orgán, je vícero.

8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému. Žalobce požadoval náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný uvedl, že zástupce žalobce si sám určil adresu pro doručování, kam mu byla dne 15. 5. 2024 odeslána zásilka do vlastních rukou s tzv. modrým pruhem. Ta standartně obsahuje výzvu a poučení dle § 23 odst. 5 správního řádu. V případě neúspěšného doručení doručovatel odtrhne část s poučením i výzvou od doručenky, tuto část obálky vloží do schránky adresáta. Zároveň doručovatel do schránky vkládá výzvu k vyzvednutí zásilky/potvrzení o převzetí zásilky (dokument předložený žalobcem). Postup je jednotný a vyplývá z doručovací praxe držitele poštovní licence. Žalobcem předložená výzva potvrzuje, že pokus o doručení proběhl. Skutečnost, že vrácená nevyzvednutá zásilka část s výzvou a poučením neobsahovala, potvrzuje, že byla doručovatelem oddělena a zanechána na adrese pro doručování. Tvzení žalobce, že poučení zanecháno nebylo, nemá oporu v provedených důkazech a je účelové. Žalobce sám potvrzuje, že byl o uložení zásilky vyrozuměn, tedy že doručování proběhlo. Neexistuje reálný důkaz o tom, že poučení zanecháno nebylo, námitka je založena na vlastní interpretaci bez konkrétního důkazu o pochybení doručovatele. Zmocněnec žalobce musel mít základní právní povědomí o způsobu doručování podle správního řádu, včetně účinků nevyzvednutí uložené zásilky. Obdržel-li výzvu k vyzvednutí zásilky/potvrzení o převzetí, měl povinnost zásilku vyzvednout a seznámit se s jejím obsahem.
10. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítl a vyslovil, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

IV. Replika žalobce

11. V replice žalobce zdůraznil, že jeho zástupce nemohl mít povědomí o tom, že mu byla doručována písemnost s modrým pruhem. Ze samotné výzvy k vyzvednutí zásilky nelze tuto skutečnost naznat, poučení ve schránce nebylo.
12. Podstatou žalobního tvrzení je, že poučení nebylo spolu s výzvou ve schránce zanecháno. Žalobce nepopřel, že výzva k vyzvednutí zásilky potvrzuje, že pokus o doručení proběhl. Že by však byla odtržena pravá část obálky nesoucí poučení, je v rozporu s tvrzením žalobce podloženým důkazy. Skutečnost, že obálka založená ve spise neobsahuje část s poučením, prokazuje, že byla část s poučením odtržena, nikoli kým a kdy byla odtržena a kde byla zanechána. Žalobce nemůže zástupci dávat za vinu, že zásilku nevyzvedl, neměl totiž indicie o tom, že by se jednalo o písemnost doručovanou správním orgánem.
13. Žalobce se odvolával na závěry rozsudku NSS ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 269/2019-19, a rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 5. 2023, č. j. 72 A 40/2021-37. Důkaz prokazující jeho tvrzení je originál výzvy k vyzvednutí zásilky. Žalobce trval na tom, že nebylo prokázáno, že by byly splněny podmínky doručování fikcí, žalovaný vycházel nesprávně ze závěru, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno dne 31. 5. 2024. Žalobce trval na tom, že rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání jako opožděné, je nezákonné.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále je „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu

dispoziční zásady vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

15. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jako opožděné žalobcovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Při přezkumu takového, svou povahou procesního rozhodnutí, soud pouze zkoumá, zda byly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání jako opožděného podle § 92 odst. 1 správního řádu.
16. Podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu, *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.*
17. Podle § 83 odst. 1 věta první správního řádu, *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákone nestanoví jinak.*
18. Pro posouzení běhu odvolací lhůty je podstatný okamžik oznámení rozhodnutí. Zde doručením písemného vyhotovení prvostupňového rozhodnutí zmocněnci žalobce, v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu.
19. Pokud jde o doručování písemností, je rozhodná právní úprava obsažená v § 23 a § 24 správního řádu.
20. Dle § 23 odst. 1 správního řádu, *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiný jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*
21. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení platí, *nebyla-li v případě doručování podle § 21 zastížena žádná osoba, které by bylo možno písemnost doručit, a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 21, písemnost se uloží.*
22. Dle odst. 4, *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.*
23. Dle odst. 5, *zároveň s oznámením podle odst. 4 se adresát písemně poučí o právních následcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.*
24. Podle § 24 odst. 1 správního řádu, *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.* Citované ustanovení upravuje tzv. fikci doručení.
25. Při posouzení věci vycházel soud z následujících rozhodných skutečností, které ověřil z předloženého spisového materiálu. S žalobcem byla zahájeno přestupkové řízení, v němž se nechal zastupovat zmocněncem X na základě plné moci ze dne 27. 3. 2024. Zmocněnec požádal o doručování písemností na adresu X. Na uvedenou adresu mu bylo doručováno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15. 5. 2024, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku. Dle obálky s tzv. modrým pruhem, v níž je uloženo doručované rozhodnutí, byla zásilka připravena k vyzvednutí dne 21. 5. 2024. Na obálce bylo zaškrtnuto, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. Z obálky vyplývá, že zásilka byla na poště k vyzvednutí uložena do 3. 6. 2024, následně nebyla vložena do schránky a dne 6. 6. 2024 byla vrácena správnímu orgánu I. stupně. Z obálky byla odtržena část obsahující

výzvu k vyzvednutí zásilky s poučením o následcích nevyzvednutí zásilky. Písemností ze dne 15. 5. 2024 správní orgán I. stupně současně vyrozuměl žalobce o tom, že jeho zmocněnci bylo na doručovací adresu zasláno rozhodnutí o přestupku, písemnost byla doručena fikcí dne 31. 5. 2024.

26. Usnesením ze dne 14. 3. 2025 žalovaný vyrozuměl žalobce o tom, že jeho žádosti o opatření proti nečinnosti správního orgánu I. stupně s vydáním rozhodnutí o přestupku se nevyhovuje. Žalovaný dovodil, že správní orgán I. stupně není v řízení nečinný, neboť vydal dne 15. 5. 2024 po provedení ústního jednání rozhodnutí o přestupku, které doručil zmocněnci žalobce tzv. fikcí a rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 6. 2024. Konstatoval, že o vydání a doručení rozhodnutí zmocněnci byl současně vyrozuměn žalobce, vyrozumění bylo doručeno tzv. fikcí. Žalovaný upozornil na to, že dne 1. 8. 2024 byla uložena pokuta a náklady řízení zaplacený. Zmocněnec žalobce požádal o doručení rozhodnutí, žádosti bylo vyhověno a rozhodnutí bylo s vyznačením doložky právní moci dne 18. 6. 2024 doručeno do datové schránky zmocněnce x.
27. Dne 8. 4. 2025 podal žalobce prostřednictvím zmocněnce odvolání, které zamítl žalovaný pro opožděnost žalobou napadeným rozhodnutím. Poté si žalobce u správního orgánu I. stupně vyžádal kopii doručení k prvostupňovému rozhodnutí a kód RR, pod kterým byla zásilka s doručovaným rozhodnutím doručována.
28. V dané věci je sporné, zda prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno tzv. fikcí. Z tohoto pohledu je zásadní, zda byl zmocněnec žalobce při doručování této písemnosti fikcí poučen o právních důsledcích ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu. NSS opakovaně konstatoval, že institut doručení náhradním způsobem (tj. doručení fikcí) lze aplikovat pouze za současného splnění všech zákonných podmínek. Jednou z těchto podmínek je právě poučení o následcích nevyzvednutí písemnosti. Např. v rozsudku ze dne 6. 2. 2014, č. j. 1 As 106/2013-44, NSS uvedl, že *„[i]nstitut uložení písemnosti určené do vlastních rukou lze použít pouze v případech, kdy 1) je známá adresa pro doručování (zde adresa trvalého pobytu žalobce); 2) občan má na této adrese domovní schránku nebo je zde jiné obdobné vhodné místo; 3) v této schránce nebo na tomto vhodném místě je zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti s poučením, kde a kdy si jí může občan vyzvednout, včetně poučení o následcích jejího nevyzvednutí; 4) písemnost je uložena u doručujícího orgánu a připravena k vyzvednutí.“*. Shodně NSS konstatoval např. v rozsudcích ze dne 12. 5. 2016, č. j. 4 Azs 43/2016-37; ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 As 26/2014-19; nebo ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 269/2019-19, jehož závěrů se dovolával žalobce.
29. Žalobce zpochybňoval, shodně jako tomu bylo v případě řešeném NSS v poslední označeném rozsudku, že mu společně s výzvou k vyzvednutí doručované zásilky bylo zanecháno poučení ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu.
30. Soud za účelem ověření žalobního tvrzení doplnil při jednání dokazování žalobcem předloženým originálem výzvy k vyzvednutí zásilky/potvrzení o převzetí zásilky s kódem X s výzvou k vyzvednutí do 3. 6. 2024, jež byla adresována zmocněnci žalobce na uvedenou doručovací adresu. Na druhé straně výzvy/potvrzení nebylo zaškrtnuto políčko, že k výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky. Z čestného prohlášení zmocněnce žalobce ze dne 3. 7. 2025 vyplynulo, že zmocněnec trvá na tom, že mu spolu s výzvou k vyzvednutí zásilky pod uvedeným kódem RR nebylo zanecháno poučení.

31. Provedené důkazy vyhodnotil soud spolu s ostatními podklady založenými ve správním spisu, zejména v souvislosti s údaji vyznačenými na vrácené obálce, v níž bylo doručováno prvostupňové rozhodnutí následovně. Čestnému prohlášení soud nepřikládal výraznou důkazní relevanci. Podstatný je však obsah originálu předložené výzvy, ze které vyplývá, že příslušné poučení nebylo spolu s výzvou zmocněnci zanecháno.
32. Soud na základě doplněných zjištění dospěl ke shodným závěrům jako Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci v rozsudku ze dne 4. 5. 2023, č. j. 72 A 40/2021-37. Tedy že žalobcem předložená výzva neprokázala, že by byl zmocněnec žalobce při doručování prvostupňového rozhodnutí poučen o právních následcích nevyzvednutí doručované zásilky. Naopak výzva zpochybňuje údaje na doručence, a tedy skutkový stav ohledně okolností doručení, ze kterého žalovaný vycházel a na jehož podkladě měl za to, že prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno tzv. fikcí dne 31. 5. 2024. Absence poučení na obálce s doručovanou písemností je důkazem o tom, že poučení bylo odtrženo, nikoli nezvratným důkazem o tom, že bylo na adrese zmocněnce skutečně i ponecháno, je-li na výzvě uveden opak. K obdobným závěrům dospěl i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 9. 9. 2020, č. j. 8 A 167/2015-167. Závěry krajských správních soudů vycházejí z jednoznačné judikatury NSS, např. právě konstatovaných v rozsudku č. j. 7 As 269/2019-19.
33. Aby bylo postaveno najisto, že byly splněny podmínky pro užití tzv. fikce doručení rozhodnutí o přestupku, je třeba odstranit pochybnosti, které do zjištěného skutkového stavu vneslo dokazování soudu výzvou k vyzvednutí zásilky. Žalovaný bude muset prokázat, že zmocněnec žalobce byl při doručování skutečně poučen o právních následcích nevyzvednutí doručované písemnosti ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu. Nabízí se např. vyjádření pošty, svědecká výpověď doručovatelky. A nepodaří-li se žalovanému prokázat, že byl zmocněnec žalobce řádně poučen podle uvedeného ustanovení, a současně nezjistí jiné vady doručování rozhodnutí o přestupku, nebude moci vycházet z okamžiku doručení prvostupňového rozhodnutí dne 31. 5. 2024 a odvolání projedná věcně.
34. Lze dodat, že argumentace žalovaného tím, že zmocněnec měl očekávat doručení rozhodnutí o přestupku, není relevantní. Za situace, kdy přestupci, případně jejich zmocněnci využívají veškerou možnou obranu, aby zabránili negativním důsledkům rozhodnutí o přestupku, včetně procesních námitek, je na správních orgánech, aby důsledně postupovaly v souladu se zákonem a rovněž zajistily, aby doručující orgány plnily své povinnosti tak, aby byly veškeré zákonné podmínky pro doručování zásilek obsahující písemnosti správních orgánů naplněny.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Vzhledem k tomu, že soud žalobní námitky shledal důvodnými, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení.
36. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*

38. V souzeném případě byl úspěšný žalobce, proto mu soud proti žalovanému přiznal na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce – advokáta za 4 úkony právní služby ve výši 18 480 Kč [4 úkony právní služby po 4 620 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 1 800 Kč (4 paušály po 450 Kč za 4 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu), náhradou za promeškaný čas ve výši 900 Kč (6 x půlhodina za čas strávený cestou z Prahy do Liberce na jednání dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 21 180 Kč. Náklady řízení jsou dále tvořeny náhradou cestovného ve výši Kč za cestu advokáta z Prahy do Liberce a zpět ve výši 1 765 Kč [náhrada dle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, a § 1 písm. b) vyhlášky č. 475/2024 Sb. a náhrada za pohonné hmoty dle § 158 odst. 2 až 4 zákoníku práce a § 4 písm. a) vyhlášky č. 475/2024 Sb. – při průměrné spotřebě pro kombinovaný provoz dle technického průkazu 6 na l/100 km, ujeté vzdálenosti 222 km a ceně 35,8 Kč za 1 l benzínu Super 95, a náhradě 5,80 Kč za 1 km jízdy, při cestě osobním automobilem Kia, dle předloženého technického průkazu]. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 25 945 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce – advokáta v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 16. října 2025

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně

